

एवं दत्त्वा वरं ताभ्या सह देवैर्मरुत्पतिः। ऊताशनमनुज्ञाय जगाम त्रिदिवं प्रभुः।

पावकश्च तदा दावं दग्ध्वा समृगपक्षिणं। अहानि पञ्च चैकञ्च विरराम सुतर्पितः।

जग्ध्वा मांसानि पीत्वा च मेदांसि रुधिराणि च। युक्तः परमया प्रीत्या तावुवाचाच्युतार्जुनौ।

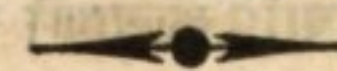
युवाभ्यां पुरुषाभ्याभ्यां तर्पितोऽस्मि यथासुखं। अनुजानामि वां वीरौ चरतं यत्र वाञ्छितं।

एवं तौ समनुज्ञतौ पावकेन महात्मना। अर्जुनो वासुदेवश्च दानवश्च मयस्तथा।

परिक्रम्य ततः सर्वे त्रयोऽपि भरतर्षभ। रमणीये नदीकूले सहिताः समुपाविशन् ॥

इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्या संहितायां वैयासिक्या आदिपर्वणि खाण्डवदाहः समाप्तः चतुस्त्रिंशदधिकद्विंशतो

ऽध्यायश्च ॥ २३४ ॥ समाप्तमादिपर्व ॥

आदिपर्वणि सप्तविंशत्यधिकद्विंशताध्याया द्वितीयाध्याये व्यासेन प्रतिज्ञाता किन्तु पूर्वतनलेखकप्रमादेन चतुस्त्रिंशदधिकद्विंशताध्याया दृश्यन्ते बह्वपुस्तकानां पुनः पाठसाम्यं विद्यत इति कुत्र कुत्राध्यायाधिक्यं जातं तन्निश्चयो न भवति श्लोकसङ्ख्याया अपि वैषम्यं तत्प्रमादेनैवेति ॥